

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818201825
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáš
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2019:6818201825.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: T. F., O.. XX.XX.XXXX, V. Š. XXX, XXX XX L., právne zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 2174,86 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania zamietá

II. Konanie v časti istiny vo výške 339,51 Eur zastavuje

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1969,42, úrok 17,9 % ročne z nezaplátenej istiny 2174,86 Eur od 31.08.2018 do 25.09.2018, z nezaplátenej istiny 2134,86 Eur od 26.09.2018 do 19.10.2018, z nezaplátenej istiny 2094,86 Eur od 20.10.2018 do 20.11.2018, z nezaplátenej istiny 2054,86 Eur od 21.11.2018 do 21.12.2018, z nezaplátenej istiny 2014,86 Eur od 22.12.2018 do 14.01.2019, z nezaplátenej istiny 1972,51 Eur od 15.01.2019 do 18.01.2019, z nezaplátenej istiny 1932,51 Eur od 19.01.2019 do 20.02.2019, z nezaplátenej istiny 1883,93 Eur od 21.02.2019 do 20.03.2019, z nezaplátenej istiny 1835,35 Eur od 21.03.2019 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplátenej istiny 2174,86 Eur od 31.08.2018 do 25.09.2018, z nezaplátenej istiny 2134,86 Eur od 26.09.2018 do 19.10.2018, z nezaplátenej istiny 2094,86 Eur od 20.10.2018 do 20.11.2018, z nezaplátenej istiny 2054,86 Eur od 21.11.2018 do 21.12.2018, z nezaplátenej istiny 2014,86 Eur od 22.12.2018 do 14.01.2019, z nezaplátenej istiny 1972,51 Eur od 15.01.2019 do 18.01.2019, z nezaplátenej istiny 1932,51 Eur od 19.01.2019 do 20.02.2019, z nezaplátenej istiny 1883,93 Eur od 21.02.2019 do 20.03.2019, z nezaplátenej istiny 1835,35 Eur od 21.03.2019 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá

V. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 28.09.2018 domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu istinu 2174,86 Eur, úrok 132,67 EUR, úroky z omeškania 1,40 EUR, úrok 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny 2174,86 Eur od 31.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 2174,86 Eur od 31.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 132,67 Eur od 31.08.2018 do zaplatenia, nahradiť trovy konania, z dôvodu, že dňa 28.06.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3000 Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 27.06.2023. Žalovaný po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas a preto došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 30.08.2018. Pohľadávka na istine k uvedenému dňu predstavovala sumu 2368,93 Eur. V zmysle žaloby žalovaný po zosplatení úveru neuskutočnil žiadnu úhradu.

2. Vo veci súd rozhodol platobným rozkazom č.k. 7Csp/94/2018-53 zo dňa 09.11.2018, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovanému bol platobný rozkaz doručený dňa 02.03.2019. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor dňa 13.03.2019, súd preto uznesením č.k. 7Csp/94/2018-87 zo dňa 02.04.2019 platobný rozkaz postupom podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku zrušil.

3. Žalovaný v odpore uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 05.02.2015 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 ako aj na smernicu 2008/48 ES, na právny názor JUDr. Jánošíkovej, Phd., a na rozhodnutia slovenských súdov, v zmysle ktorých smernica nemôže mať priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, preto je potrebné od veriteľa požadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny úrokov a poplatkov v zmluve o úvere. Poukázal na niektoré rozhodnutia slovenských súdov podporujúce jeho právnu argumentáciu, uviedol, že žalobca nepredložil žiaden listinný dôkaz o doručení resp. o snahe pokúsiť sa o doručenie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu je preto podľa žalovaného neplatné a žalobca nemôže požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Ďalej žalovaný argumentoval, že v zmluve o úvere nestačí uviesť len výšku RPMN, ale musia sa uviesť aj všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Poukázal na rozhodnutia súdov, v zmysle ktorých Všeobecné obchodné podmienky sa nemôžu bez osobitného podpísania stranami stať súčasťou zmluvy (napr. rozsudok KS KE č.k. 6Co/396/2014). Vzhľadom na predloženie prejudiciálnych otázok súdnemu dvoru Európskej únie Krajským súdom v Prešove v konaní sp. zn. 22Co/20/2018 žalovaní navrhli prerušenie konania v zmysle § 162 CSP do času rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o uvedených predbežných otázkach v prejudiciálnom konaní vedenom pod značkou C-331/18- Pohotovosť. Zároveň žalovaný preukázal úhrady žalobcovi, ktoré neboli zohľadnené v žalobe a pre prípad, že súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, žalovaný požiadal o možnosť uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50 Eur.

4. Žalobca k vyjadreniam žalovaného vo svojej replike zo dňa 18.04.2019 uviedol, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, poukázal na ustanovenia zmluvy v zmysle ktorých sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj obchodné podmienky banky (VOP). Taktiež poukázal na rozhodovaciu prax slovenských súdov v obdobných konaniach podporujúce ním uvádzanú právnu argumentáciu. Uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené. Poukázal na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov, v zmysle ktorej zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/Es z 23.4.2008 nevyžaduje, aby zmluva o úvere bola vyhotovená na jednom dokumente a vo svojej podstate pripúšťa, aby sa súčasťou písomnej úverovej zmluvy stali aj iné na trvalom nosiči zachytené náležitosti, za predpokladu, že úverová zmluva na ne jasne a presne odkazuje a spotrebiteľovi boli pred uzavretím úverovej zmluvy skutočne odovzdané. Týmto podaním zároveň žalobca vzal žalobu v časti istiny vo výške 339,51 Eur späť, nakoľko po podaní žaloby žalovaný uskutočnil čiastočné úhrady. Z uvedeného dôvodu žalobca navrhol, aby súd v uvedenej časti konanie zastavil. Ďalej žalobca uviedol, že nesúhlasí so splácaním dlhu v splátkach vo výške 50 Eur mesačne, nakoľko pri takejto výške splátky by žalovaný splácal iba istinu viac než 3 roky, a to za výhodnejších podmienok ako boli dohodnuté v úverovej zmluve a zároveň žalovaný nepredložil žiadny dôkaz o jeho nepriaznivej finančnej situácii.

5. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v časti istiny vo výške 339,51 Eur zastavil.

6. Podaním zo dňa 05.06.2019 doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 10.06.2019 žalovaný požiadal súd aby mu umožnil uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 70 Eur a priznal mu právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval podaním zo dňa 18.06.2019 doručeným súdu dňa 21.06.2019, t.j. po vyhlásení rozsudku, preto súd na uvedené podanie pri rozhodovaní neprihliadal. Podľa § 217 Civilného sporového poriadku je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Zároveň súd poukazuje aj na § 154 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí

8. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti obidvoch strán sporu, ktoré boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, ako aj žalovaného a jeho právneho zástupcu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banky Slovensko, a.s. účinnými od 01.05.2013, žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru, sadzovníkom poplatkov, sumarizáciou operácii na účte žalovaného, opakovaným upozornením, výzvou na predčasné splatenie úveru, Prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia, Stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov a úrokov z omeškania ku dňu zosplatnenia, prehľadom splácania po predčasnom zosplatnení, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 28.06.2013 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 120 mesačných splátkach po 54,36 Eur. Úver bol žalovanému poskytnutý za fixnú úrokovú sadzbu vo výške 17,9 % ročne, pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 19,75 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 19,47 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť bola 6523,20 Eur. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 29.07.2013, termín konečnej splatnosti na deň 27.06.2023. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý na 0 Eur. Z nepopretého tvrdenia žalobcu mal súd preukázané čerpanie úveru žalovaným vo výške 3000,- Eur.

11. Z listín označených ako „opakované upozornenie“ zo dňa 27.06.2018 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok do 02.07.2018 a upozornil ho na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Listom zo dňa 30.08.2018 žalobca oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ku dňu 30.08.2018 z dôvodu, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať úver vrátane jeho príslušenstva v dohodnutých termínoch a v dohodnutej výške splátky a vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu dlhu v sume 2368,93 Eur s príslušenstvom a uviedol, že uvedená výzva je v zmysle sadzovníka poplatkov žalobcu spoplatnená sumou 30 Eur. Z doručeníek predložených žalobcom vyplýva, že výzva na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru bolo žalovanému riadne doručené dňa 02.07.2019. Z prehľadu splácania predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný zaplatil do predčasného zosplatnenia splátkami na istinu sumu 2330,24 Eur, na úrok sumu 825,14 Eur. Nedoplatok na istine tak ku dňu predčasnej splatnosti predstavoval sumu 2174,86 Eur a nedoplatok na zmluvných úrokoch sumu 132,67 Eur. Z prepočtu úrokov z omeškania vyplýva, že ku dňu predčasného zosplatnenia boli úroky z omeškania žalovaného s platením jednotlivých splátok vyčíslené na sumu 1,40 Eur.

12. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.04.2019 ako aj z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný po predčasnom zosplatnení dlhu uhradil čiastočnými splátkami spolu sumu 339,51 Eur, ktorú žalobca započítal na istinu pohľadávky.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30.11.2013 (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.04.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe v časti uvedenej vo výroku rozsudku vyhovel, nakoľko v uvedenej časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o úvere medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Uzatvorená úverová zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Súd mal na základe zhodných skutkových tvrdení sporových strán a predložených listinných dôkazov preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť celkovo v 120 mesačných splátkach po 54,36 Eur, s termínom konečnej splatnosti dňa 27.06.2023. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi celkovo zaplatiť sumu vo výške 6523,20 Eur, pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 3000,- Eur a celkových nákladov žalovaného spojených s úverom vo výške 3523,20 Eur. Zmluva o úvere obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy, a to záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť (zmluvne dohodnuté) úroky. Zmluva zároveň obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnil a úver včas nesplácal. Súd mal preukázané splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Bolo

preukázané, že žalobca výzvou zo dňa 27.06.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný, a následne výzvou zo dňa 30.08.2018 vyzval žalovaného k predčasnému splateniu celého úveru. Nebolo sporné, že žalovaný po zosplatení úveru celú dlžnú sumu neuhradil, súd preto po zohľadnení čiastočných úhrad žalovaného po predčasnom zosplatení úveru, priznal žalobcovi právo na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1835,35 Eur. Vzhľadom na úplnosť a perfektnosť úverovej zmluvy nie je poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, súd preto žalobcovi priznal aj ostatné uplatnené zmluvne dohodnuté nároky vyčíslené ku dňu predčasného zosplatenia úveru, a to zmluvné úroky v sume 132,67 Eur a úrok z omeškania z dlžných splátok istiny do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 1,40 Eur.

23. Podľa názoru súdu žalobcovi prináleží úrok vo výške 17,9 % ročne z istiny aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že Zmluvný úrok predstavuje v podstate cenu za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany veriteľa, preto má dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. V danom prípade bol navyše medzi zmluvnými stranami úrok až do splatenia úveru zmluvne dohodnutý. Aj z rozhodnutia Európskeho súdneho dvora č. C 42/15 Home Credit Slovakia c/a M. V. vyplýva, že Obchodné podmienky nemusia byť osobitne podpísané, a považujú sa za súčasť zmluvy za predpokladu, že úverová zmluva na ne jasne a presne odkazuje a spotrebiteľovi boli pred uzavretím úverovej zmluvy skutočne odovzdané. V zmysle bodu 1.1 Zmluvy Banka poskytne klientovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového Úveru za podmienok uvedených v Úverovej zmluve a vo VOP, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Podľa bodu 4.3. Zmluvy, „ak klient neuhradí Úver v lehote Splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatenej časti Úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5 % p.a., a to až do jej zaplatenia.“ Podľa článku V ods. 3 VOP žalobcu sa Úverom rozumejú peňažné prostriedky, ktoré Banka poskytuje klientovi v zmysle Úverovej zmluvy. Z uvedených zmluvných ustanovení vyplýva, že žalobca má na základe dohody v zmluve nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania, v prípade neuhradenia Úveru v lehote, až do zaplatenia poskytnutého úveru. Súd tak dospel k záveru, že strany si zmluvne dohodli splácanie úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov až do reálneho splatenia úveru a zároveň žiadna zákonná úprava nevyklučuje nárok žalobcu na priznanie úroku z istiny aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a preto súd žalobe žalobcu vyhovel aj v tejto časti.

24. Z uvedeného zároveň jednoznačne vyplýva, že nárok na úroky z omeškania žalobcu v zmysle zmluvy a VOP (ktoré tvoria súčasť zmluvy) si žalobca a žalovaný dohodli len zo sumy nesplatenej časti peňažných prostriedkov poskytnutých žalobcom žalovanému, t.j. z istiny. Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru, že žaloba je v časti úrokov z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov nedôvodná. Súd preto žalobu v tejto časti zamietol.

25. Zároveň súd žalovaného zaviazal v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. na zaplatenie úrokov v omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením časti nevrátenej istiny dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti, súd ho preto zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. Podľa § 162 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

27. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

28. Súd má za to, že prerušenie konania do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie EÚ vo veci C-331/18 - Pohotovosť t.j. o prejudiciálnych otázkach v konaní, ktoré je vedené na inom súde, nezakladá dôvod na prerušenie konania. Prejudiciálne otázky položené Súdnemu dvoru Európskej únie vychádzajú z konkrétneho skutkového a právneho stavu v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove

a nemajú natoľko zásadný význam pre konanie vedené na tunajšom súde, aby súd prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach. Z uvedeného dôvodu je súd toho názoru, že nie je daný žiadny zákonný dôvod na prerušenie konania, a preto návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

29. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

30. Súd vzhľadom na pomerne vysokú sumu priznaného nároku určil žalovanému dlhšiu, a to 15 dňovú lehotu na plnenie. Návrhu žalovaného na splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach súd nevyhovel, nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že jeho pomery odôvodňujú priznanie výhody splátok, nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho nepriaznivú finančnú situáciu.

31. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal vo veci plný úspech. Časť, v ktorej súd konanie zastavil nemožno považovať za neúspech žalobcu, nakoľko žalobca v čase podania návrhu nemohol vedieť, že žalovaný v priebehu konania čiastočne uhradí svoj dlh. Zastavenie konania z tohto dôvodu nezavinil žalobca, ale žalovaný. Súd preto žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.